

Esguard adolescent

Hi ha llibres que, per diversos motius (qualitat, originalitat, novetat...), mereixen una rebuda entusiàstica. No crec errar-me si afirmo que *El noi del bus* la mereix, tant per raons particulars, per l'obra mateixa, com generals: per les possibilitats que ofereix als més joves d'acostar-se a la literatura; com a lectors, i, el que encara és més important, com a autors.

Perquè si en la literatura internacional els exemples d'adolescents que escriuen són escassos, i més si tenim en compte que la més coneguda, Anna Frank, es llegeix més per criteris sociopolítics que no pas literaris, a casa nostra són gairebé inexistent. Per això sol, que es publiqui una novel·la d'una noia de poc més de 15 anys, Aina Li, ja és una gran notícia, però si, al damunt, no només sap molt bé *què* vol explicar, sinó *com* ho vol explicar, què més podríem demanar-li?

Si som primmirats, i deixem de banda per un instant la seva edat, pot ser que es mussi un xic la seva connatural perspectiva idíl·lica del món, que força la versemblança d'algunes situacions o casualitats. Però, és clar, extrapolant una frase coneguda podríem dir allò de: "Qui als 15 anys no és idealista, no té cor!" I l'Aina en té molt, de cor; com també té força i empena. I, sobretot, sap escriure. Té el do, congènit, de narrar, d'explicar una història i explicar-la

bé. I això no és que sigui difícil només quan hom és jove: ho és sempre.

En llegir la seva història d'amors i desamors d'adolescents, que es troben i retroben, que es comuniquen per WhatsApp, on els amics i les amigues són una segona família quasi més important que la primera, situada en una Terrassa que és ahora qualsevol altra ciutat humanament i cívicament sostenible, ens ve al cap la figura de Federico Moccia, aquest escriptor que ha

connectat tan bé amb la joventut d'arreu. Però, experiència i *ofici* a banda, amb un bon avantatge sobre ell: que la literatura de la jove egarenca no només és més fresca, més espontània, més directa, sinó que no li cal pensar o escriure per als nois i noies, no li cal provar d'identificar-s'hi, ja que *és una d'ells*. I aquesta autenticitat, que es deixa sentir, i molt, és, ben segur, el millor regal que pot oferir als afamegats lectors i lectores de la seva generació. *

L'adolescent Aina Li ha debutat amb una novel·la molt fresca i espontània
JOSEP DE LA CASA

EL NOI DEL BUS
Aina Li

Editorial: Fanbooks
Barcelona, 2015
Pàgines: 368
Preu: 14,90 euros

Vida d'un infant

Joachim Meyerhoff ha tingut la sort de poder viure –o la desgràcia d' haver de viure– una infantesa força allunyada dels paràmetres de la convencionalitat. En aquesta obra autobiogràfica, l'autor repassa uns anys que el van tenir com a protagonista quasi absent: en va ser un testimoni distant, un actor esvaït.

El fet que el seu pare estigués a càrrec d'una institució dedicada al tractament de malalts mentals el va posar en contacte amb uns personatges que en pocs casos tracta fins al punt de poder-los qualificar de persones, d'individus. Amb tot, la rela-

ció hi és i això proporciona a aquell infant un despertar polièdric, incoherent, que ha de fer casar amb una altra realitat que també presenta dificultats pròpies: la familiar.

Així, *Que tot sigui com no ha estat mai* es presenta com una crònica notarial amb què l'autor fixa els seus records i amb què els comparteix amb qui la llegeixi.

La narració és tranquil·la, com pot pertocar a l'evocació de fets que han succeït, i té més d'exposició que d'explicació: hi ha un rosari de situacions que apareixen de manera ordenada però moltes d'elles no superen l'estadi del relat.

La reflexió sobre el que es diu queda en mans de qui les coneix a través de la lletra impresa en una invitació implícita que, en segons quins moments, costa d'acceptar. La sinceritat de l'autor és evident: malgrat que és ell qui ha triat què explica i què deixa sense revelar, el seu text prové d'una transparència que, de tant en tant, es disfressa d'entotsolada i desdibuixa la línia invisible que facilita l'empatia entre el narrador i el receptor de la comunicació, la qual cosa demostra, potser, que els fets encara couen i no han aconseguit la distància que obre la porta a l'abstracció. *

QUE TOT SIGUI COM NO HA ESTAT MAI
Joachim Meyerhoff

Traducció:
J. Ferrarons i C. Gurt
Editorial: Edicions 62
Pàgines: 339
Preu: 19 euros